

ПРИКАЗ АКТУЕЛНИХ ПРИМЕДАБА НА НАЦРТ ЗАКОНА О РАЧУНОВОДСТВУ

1. (Не)аргументована образложења одредаба о „професионалним звањима“ у рачуноводству

Јавна расправа у вези са Нацртом Закона о рачуноводству завршена је 2. септембра ове године и трајала је свега 20 дана, у периоду када је највећи број рачуновођа на годишњем одмору, што указује на намеру предлагача да се овај закон што пре усвоји уз формално испуњену процедуру о спроведеној јавној расправи. Највећи број рачуновођа није ни знао да ће закон бити мењан, па их је изненадила информација објављена у више медија да је Министарство финансија припремило Нацрт закона о рачуноводству који треба да се усвоји до краја ове године, како би се примењивао од почетка 2020. године.

У претходним бројевима овог часописа (ПС 14/19 и 16/19), анализирали смо две верзије нацрта тог закона и дали критички осврт на обе верзије, са општим закључком да су његове најбитније одредбе о „професионалним звањима“ незаконите и коруптивне, и да су супротне циљевима које предлагач закона истиче у датом образложењу за његово доношење.

У дневном листу „Блиц“ од 4.09.2019. године, објављен је чланак у форми интервјуа под насловом „**Књиговође ће поново морати у школу – Нови закон не признаје курсеве и дипломе, до посла само уз два нова услова**“, у којем су пренете изјаве предлагача закона о разлозима прописивања спорних одредаба, о којима већина рачуновођа има негативно мишљење. У том интервјуу наведене су познате мантре генералног секретара Савеза рачуновођа и ревизора Србије (СРПС) и представника Министарства финансија, којима се оправдавају спорне одредбе о „професионалним звањима“ у рачуноводству, које гласе:

„Држава новим законом жели да уведе дисциплину у ову област, **јер су у рачуноводство ушли и конобари, фризерски техничари...** Одсутна је свака суштинска контрола и то је заиста велики проблем“, каже генерални секретар СРПС.

„Он подсећа да Савез од 1989. године организује полагање испита за добијање лиценце професионалних рачуновођа, **и да је свуда у свету пракса да се полаже код организације која је чланица IFAC.**“

У делу интервјуа „**како до лиценце?**“, генерални секретар СРПС истиче:

„Полагање испита се организује два пута годишње, а сви трошкови на које треба да рачунају заинтересовани су чланарина – 64 евра и испит – 29 евра. За оне који већ раде и имају праксу сам испит неће бити неки велики проблем, док осталима, који мисле да је довољно да узму рачуноводствени програм и завршили су посао, свакако неће бити тако лако“, објашњава наш саговорник и додаје да највећу „галаму“ дижу управо рачуновође које немају сертификат.

Иначе, **лиценца се обнавља сваке године.** за обнову је потребна континуирана едукација и похађање стручних семинара, односно прикупљање 40 бодова годишње, како би рачуновође биле у току са прописима који се стално мењају и усаглашавају.“

Представник Министарства финансија, у истом интервјуу, изнео је следећу небулозу:

„Крајњи циљ доношења новог Закона о рачуноводству је **подизање нивоа квалитета финансијског извештавања у нашој земљи и усклађивање са најбољом међународном праксом у овој области.** Нацрт закона о рачуноводству предвиђа увођење јасних услова за професионално пружање рачуноводствених услуга, као и посебног јавног регистра пружалаца рачуноводствених услуга, чиме би се унапредио квалитет ових услуга.“

Изнети ставови упућују на то да се Министарство финансија определило за то да заједно са СРПС „дисциплинује“ рачуновође, односно „**уведе дисциплину у ову област**“ и да из ње избаци „**конобаре, фризерске техничаре**“ и др. који су илегално „у рачуноводство ушли“, како то са заносом истиче генерални секретар

СРПС у датом интервјуу. Ипак, изгледа да се у датој изјави генерални секретар СРПС мало више занео, па је изнео ноторну неистину које је и сам свестан, коју често користи за обману неупућених и охрабривање злурадика.

Прво, не постоји ниједан званични податак о томе да ли има и колико има „*конобара, фризера, техничара*“ и др. „неквалификованих“ лица која пружају рачуноводствене услуге у Републици Србији. Тај податак је требало, барем путем узорка, да утврди комисија која је радила на изради нацрта закона, пошто се тај податак већ две деценије користи као мантра од стране СРПС, на основу којег захтевају да им се законом пропише монополски положај да без икакве контроле и надзора, арбитражују ко у Републици Србији може да пружа рачуноводствене услуге, а ко не. Пошто о томе не постоје званични подаци, прописивање одредаба о „дисциплиновању рачуновођа“ избацивањем непостојећих „*конобара, фризера, техничара*“ и др. „неподобних“ из ове струке, на основу паушалних оцена генералног секретара СРПС, представља крајње аутократски и волонтаристички приступ законодавца, незабележен у досадашњој нашој и светској пракси.

Ако законодавац жели да спроведе лустрацију у оквиру рачуноводствене професије, као прво требало би да оцени етичку подобност генералног секретара СРПС (који је узгред и потписник на свим до сада незаконито издатим лиценцама за пружање рачуноводствених услуга), за којег је у правоснажној пресуди Општинског суда у Новом Саду, Посл. Бр. К. 14/22/99 од 18.09.1998. године, наведено да „**није уопште рачуновођа – ни у теоријском, ни у практичном, ни у законском, ни у професионалном смислу**“. Такође, за тог генералног секретара постоји званични доказ о покушају да путем плагијата одбрани магистратски рад на Економском факултету у Приштини, истурено одељење у Бלאцу. Одлуком тог факултета бр. 388 од 9.07.2001. године одбијен је захтев за одбрану магистарске тезе генералног секретара СРПС Пере Шкобића, због више достављених примедба на плагијат и научну неподобност пријављене тезе и кандидата. Према томе, очигледно је да се генерални секретар једино добро служи доктрином „држите лопове“, „*конобаре, фризере, техничаре*“ и др. који су „у рачуноводство ушли“ и не плаћају чланарину и накнаду за обавезну континуирану едукацију коју је незаконито увело његово квази удружење СРПС.

Друго, ноторна је лаж генералног секретара СРПС да је „**свуда у свету пракса да се полагање испита за добијање лиценце професионалних рачуновођа полаже код организације која је чланица IFAC**“. Питамо се, где је то „**свуда у свету**“? Наравно, генерални секретар је свестан да његово „**свуда у свету**“ значи нигде у свету, јер би у супротном навео бар једну значајну државу у којој постоји таква законска норма. У ЕУ постоји Директива 2005/36/ЕЗ о признавању стручних квалификација којом су прописани услови узајамног признавања диплома, сведочанстава и других доказа о формалној оспособљености лица за слободно пружање услуга на унутрашњем тржишту чланица ЕУ, којом се, напротив, нигде не помиње

наведени дискриминаторски услов да се „**добијање лиценце професионалних рачуновођа полаже код организације која је чланица IFAC**“. Узгред, у тој директиви, која у одредбама преамбуле има 118 тачака и 44 члана конкретних одредаба сврстаних у 8 поглавља, нема ниједне речи у којој се помиње IFAC или његове чланице. Према Директиви ЕУ 2006/123 о услугама на унутрашњем тржишту ЕУ, рачуноводствене услуге не спадају у регулисане професионалне услуге, већ само услуге ревизије годишњих финансијских извештаја у складу са посебном Директивом 2006/43/ЕЗ о обавезним ревизијама годишњих финансијских извештаја и консолидованих годишњих финансијских извештаја. Ове чињенице познате су и надлежнима из Министарства финансија, које их је игнорисало и није узело у обзир приликом утврђивања коначне верзије Нацрта Закона о рачуноводству.¹

Треће, у делу интервјуа „**како се стиче лиценца**“ за обављање рачуноводствених послова, генерални секретар СРПС опет даје лажне податке, наводећи да „**сви трошкови на које треба да рачунају заинтересовани су чланарина – 64 евра и испит – 29 евра**“. Међутим, у огласима и на сајту тог квази удружења дати су следећи подаци о ценама које се плаћају за стицање звања у рачуноводству: литература за стицање звања 144.470 дин.; годишња претплата на часопис за континуирану едукацију 63.000 дин.; најмање 2 семинара за стицање 40 бодова по основу континуиране едукације 30.800 дин.; годишња чланарина 9.000 дин.; пријава за 9 испита 30.600 дин.; што укупно износи 279.974 дин., односно 2.400 евра, под условом да кандидат сваки од 9 испита положи први пут. Касније, за обнављање лиценце сваке године треба платити годишњу претплату на часопис од 63.000 дин., за 2 семинара за стицање 40 бодова по основу континуиране едукације 30.800 дин. и годишњу чланарину од 9.000 динара, што укупно износи 102.800 дин., односно 890 евра.

Према томе, за стицање звања у рачуноводству кандидат који положи свих 9 испита први пут, платиће 2.400 евра квази удружењу СРПС, што би од реално потенцијалних 10.000 кандидата био приход од 24.000.000 евра, а за сваку наредну годину од обнављања годишњих лиценци приход би износио 8.900.000 евра. Ако се има у виду то **да квази удружење СРПС има само три запослена**, онда је јасно да би се велики део тог колача прелио у виду донација политичким странкама и „хуманитарним“ фондацијама које су заслужне за доношење тако скројеног закона.

Четврто, према добијеним информацијама, против одредаба о давању монопола квази удружењу СРПС да додељује „професионална звања“ у области рачуноводства, осим великог броја рачуновођа, били су и чланови радне групе која је радила на изради нацрта закона. Те одредбе у нацрт закона унете су накнадно, аутократски, на основу „наредбе са вишег нивоа власти“, што говори

¹ Директива 2005/36/ЕЗ Европског парламента и већа, од 7. септембра 2005. године, о признавању стручних квалификација, Сл. лист ЕУ, бр. L 255/22 од 30.9.2005.;

Директива 2006/123/ЕЗ Европског парламента и већа, од 12. децембра 2006. године, о услугама на унутрашњем тржишту, Сл. лист ЕУ, бр. L 376/36 од 27.12.2006.

о томе да су предлагачи тих одредаба игнорисали већинске предлоге рачуноводствене струке и уважили су само интересе мање групе оличене у квази удружењу СРРС.

Због тога наведена мантра представника Министарства финансија да је „*циљ доношења новог Закона о рачуноводству подизање нивоа квалитета финансијског извештавања у нашој земљи и усклађивање са најбољом међународном праксом у овој области*“, делује необудљиво и смешно, јер све анализе наведених одредаба указују на то да ће корист од њих имати само квази удружење СРРС и они који су „кумовали“ таквом законском решењу. Са друге стране, погубно дејство закон ће имати на повећање трошкова пословања малих и микро правних лица и предузетника који су принуђени да вођење пословних књига уступају субјектима који ће морати да повећају цене својих услуга због увођења нових намета. Такође, у случају приступања Републике Србије ЕУ те одредбе закона мораће да се мењају јер одступају од одредаба рачуноводствене директиве ЕУ 2013/34/ЕУ и других наведених ЕУ директива, што сада није у домену регулативе предложеног закона.

2. Неке примедбе које су други субјекти доставили на Нацрт Закона о рачуноводству

У врло кратком времену трајања јавне расправе о Нацрту Закона о рачуноводству, од већег броја рачуновођа добио смо њихове примедбе које су доставили Министарству финансија на тај закон. Због ограниченог простора, навешћемо само најважније делове из примедба које су достављене том министарству, које их иначе неће нигде објавити и неће дати образложење због чега нису уважене, а по нашем мишљењу су значајне за каснију примену тог закона у пракси.

2.1. Примедбе Удружења рачуновођа и књиговођа Србије (УРИКС)

Удружење УРИКС на свом интернет сајту www.uriks.rs објавило је текст својих сугестија и примедба које су достављене Министарству финансија на Нацрт Закона о рачуноводству.

Радна група УРИКС-а 1.09.2019. године доставила је сугестије и предлоге на текст Нацрта закона о рачуноводству Министарству финансија. У наставку дајемо приказ достављених сугестија и предлога УРИКС-а, уз напомену да смо због ограниченог простора изоставили одредбе из Нацрта Закона о рачуноводству на које се односе дате сугестије и предлози.

1) Општи коментари и сугестије у односу на Нацрт закона као целину

Основна примедба је да је остављен кратак рок за јавну расправу (односно дат је законски минимум од 20 дана за јавну расправу у складу са Законом о државној управи) и да овај рок треба продужити до краја текуће године.

У формирање предлога и нацрта Закона о рачуноводству потребно је укључити рачуновође из праксе и рачуноводствене агенције.

2) Конкретан део Нацрта закона чију измену предлагате и Ваш предлог за измену

У члану 9. став 3 – потребно је прецизирати шта се дешава са документом отпремница – рачун који се мора штампати јер прати робу и то је документ на којем купац потписује пријем робе. Како се достављају грађевинске ситуације које се морају оверавати од стране надзорног органа и инвеститора и готовински рачуни (нпр. за смештај на службеном путу или за гориво) који се касније правдају у трошковима правног лица или предузетника.

У члану 10 – није прецизирано како се врши контрола веродостојности фактура као електронског документа, на пример привремених ситуација у складу са чланом 10. који захтевају оверу од стране надзорног органа, инвеститора и извршиоца радова. Обавезност слања електронских фактура додатно ће повећати трошкове посебно код микро правних лица и предузетника – трошкове набавке рачунарске опреме, софтвера, интернета.

Члан 18. став 2. тачка 3) је споран из следећих разлога:

– сертификавање и регулација звања у области рачуноводства није у складу са директивама Европске уније – директива 2006/123/ЕЗ. Члан 5. Директиве налаже административно поједностављење за приступ тржишту услуга. Члан 26. Директиве говори о томе да би стандард квалитета кроз сертификације требао да буде на добровољној основи. Члан 9. Директивне прописује да услужне делатности не подлежу систему лиценцирања и овлашћивања;

– књиговодствене агенције углавном воде књиге малим и микро правним лицима и предузетницима. Малих правних лица има 14.110, микро правних лица има 150.286 према подацима из финансијских извештаја за 2018. годину. Микро правна лица су до сада примењивала правилник Министарства, а мала правна лица стандард за МСП. Од овог закона се оставља могућност да и мала и микро правна лица примењују пуне МСФИ. За ову могућност одређене се вероватно само мала и микро правна лица која учествују у консолидацији. С обзиром на то да консолидованих извештаја има 14.000, долази се до закључка да ће јако мали број микро и малих правних лица имати потребу за пуним стандардима. Из тог разлога неекономично је да књиговође полажу испите према АССА стандардима који МРС стандарде неће користити или ће их користити у малом броју (пуне стандарде за сада примењује око 2.000 правних лица);

– рачуновође из рачуноводствених агенција се стављају у неповољан положај у односу на рачуновође запослене код правних лица;

– трошкови полагања испита, лиценцирања, обавезне едукације и чланарине ће додатно повећати трошкове микро и малих правних лица;

– у образложењу нацрта Закона наведено је да је циљ побољшање квалитета финансијских извештаја. Стиче се утисак да рачуноводствене агенције

достављају лошије финансијске извештаје у односу на извештаје које достављају запослени у правном лицу. Ова констатација из нацрта Закона није поткрепљена истраживањем;

– квалитет корпоративног извештавања правних лица која примењују стандарде (великих, средњих па и малих и микро који улазе у консолидацију) врши се путем обавезне ревизије финансијских извештаја;

– Закон није прецизирао ни стручна звања ни услове за стицање звања рачуновођа;

– Законом није прецизирано лиценцирање, континуирана едукација, чланарина и остали трошкови стицања професионалних звања, већ је остављено професионалној организацији да сама одређује те трошкове. Овде се поставља питање како је онда у образложењу нацрта констатовано да су ти трошкови незнатни? Да ли је утврђен годишњи износ тих трошкова који ће бити оптерећење за рачуноводствене агенције а самим тим и за привреду?

– није прецизиран списак професионалних организација код којих би се полагало за стручно звање и добијала лиценца;

– није прецизирано која стручна звања и од којих институција би била призната;

– евидентно је додатно материјално и временско оптерећење рачуноводствених агенција без доказаног побољшања квалитета и сигурности услуге;

– могућност добијања и укидања дозвола за рад агенцијама и стицања звања и добијања лиценци запослених без прецизних јасно дефинисаних услова и рокова, може довести до правне и пореске несигурности привредних субјеката а свакако ће допринети повећању трошкова;

– може доћи до злоупотребе раније стечених звања од стране оних рачуновођа који се рачуноводством више и не баве;

– доћи ће до смањења броја рачуноводствених агенција и повећања броја клијената по агенцији што ће такође утицати на квалитет услуге;

– Комора овлашћених ревизора нема у свом програму полагање за звања из области рачуноводства, већ само за звања из области ревизије, што оставља СРРС монополистичку позицију на територији Србије што није у складу са Уставом Србије. Даље, поставља се питање шта ће бити уколико СРРС као удружење из неког разлога престане да постоји, западне у потешкоће у пословању и слично. Сертификовање и лиценцирање требало би да буде организовано у државним институцијама у оквиру Министарства финансија (код Националне комисије за рачуноводство, Института, Економског факултета...). Припрему за полагање тих испита би могле радити организације које се баве пословима едукације. Цене полагања и лиценци требало би да буде у складу са трошковима. Полагање у иностранству за стицање звања додатно ће повећати трошкове и то микро и малих правних лица која у 99% случајева неће користити пуне МСФИ ни стандарде за МСП.

Увођење сертификата и лиценци је интерес уске групе и монополистичке организације која би убирала намете за чланарину, едукацију и сертификате а без доказаног побољшања квалитета услуге рачуноводства и утицаја на финансијске извештаје.

У члану 19. став 1. није одређено у којем року се одузима дозвола, односно да ли се оставља неки рок да се поново испуни услов (на пример уколико у фирми више не ради лице са професионалним звањем а није пронађена адекватна замена). Да ли пружалац рачуноводствених услуга моментално престаје да обавља делатност или постоји неки рок у којем може да испуни услов. У првом случају може доћи до додатних трошкова за клијенте коме се пружају рачуноводствене услуге а миграције података од једних агенција према другима ће додатно нарушити квалитет финансијског извештавања и створити несигурност у погледу измирења пореских обавеза. Процес преузимања документације од једне ка другој агенцији може бити веома сложен, нарочито у току пословне године.

У члану 19. став 1 тачка 4) потребно је прецизније дефинисати који део прописа за спречавање прања новца може довести до одузимања дозволе за рад Агенције. У пракси се дешавало да су фирме кажњаване према ЗСПНИФТ за формалне недостатке (пример – није уписано време или датум када је идентификована странка или није стављен потпис на фотокопију личне карте странке...). Непрецизно дефинисање ове одредбе доводи до несигурности код рачуноводствених агенција и до потенцијалног губитка дозволе за рад због формалних недостатака испуњавања обавеза по ЗСПНИФТ, односно дефинисати прецизно шта значи „поступа супротно прописима“.

Према члану 22. правна лица и предузетници дужни су да пре састављања финансијских извештаја усагласе међусобна потраживања и обавезе, што се доказује одговарајућом исправом. С обзиром на обавезност напомена и приказивања неусаглашених потраживања и обавеза, потребно је у самом Закону јасније дефинисати обавезу усаглашавања истих. Најчешће се дешава у пракси да се не добије одговор на извод отворених ставки или се добије са кашњењем. У овом члану је потребно додати да су обвезници Закона дужни да одговоре на усаглашавања потраживања и обавеза свом пословном партнеру а не само на захтев ревизије.

У члану 23. став 1. тачка 3) подтачка (2) није јасно на које обавезе се ова одредба односи, па смо трамо да ову подтачку треба прецизније дефинисати.

У члану 27. став 3. треба додати текст: „осим за обвезнике ревизије код којих се могу књиге затворити у року за достављање извештаја ревизије АПР-у“.

У случају корекција по захтеву ревизије у закљученим књигама не би се могла спровести закључна књижења.

Чланом 29. став 6. прописана је обавеза израде Напомена и за микро правна лица па је наш предлог да се направи званична форма обрасца Напомена за правна лица која воде књиге по правилнику Министарства.

Према члану 44. нацрта закона правна лица, односно предузетници дужни су да редовне годишње финансијске извештаје за извештајну годину доставе Агенцији, ради јавног објављивања, најкасније до 31. марта наредне године. Сматрамо да је рок за достављање извештаја кратак и да га треба померити на 30.04. јер ће утицати на квалитет извештавања од стране пружалаца рачуноводствених услуга из следећих разлога:

- уведено је двојно књиговодство за предузетнике;

- предузетници се морају разврстати у микро, мале, средње и велике тако да ће бити повећан број финансијских извештаја у пуном и у скраћеном обиму за предају са истим роком;

- одређени број правних лица је до сада предавао ГФИ пред крај рока због извештаја о Трансферним ценама у пуном обиму и мишљења ревизије;

- скраћен рок за ФИ ће повећати трошкове књиговодствених услуга највише на терет микро правних лица (којих према податку из образложења нацрта за 2018. годину има 150.286), малих правних лица (којих према податку за 2018. има 14.110) и предузетника;

- посебну пажњу треба обратити на апликацију АПР која је нестабилна последњих неколико дана пред крај рока – Апликација за завршне рачуне треба да буде постављена половином јануара због све већег броја захтева страних власника да се ФИ заврше до краја јануара.

Предузетници су физичка лица и потребно је финансијске извештаје физичких лица изузети од јавног објављивања у АПР. Физичка лица имају право на приватност имовине.

Самим увођењем двојног књиговодства и израдом биланса омогућена је боља контрола предузетника.

3) Образложење упућеног предлога за измену Нацрта закона

Удружење рачуновођа и књиговођа Србије – УРИКС окупило је велики број рачуновођа из праксе са циљем побољшања квалитета услуга и угледа рачуновођа.

Подизање угледа струке и решавање проблема не постиже се професионалним звањима већ стабилним и разумљивим законским одредбама, смањењем администрације, партнерским односом рачуновођа и државне управе и уједначеним поступком према свим пореским обвезницима.

Мислимо да увођење регистра агенција и стицање професионалног звања неће утицати на решавање проблема са којима се сусрећемо у пракси а то су:

- Нестабилност рада портала пореске управе, Croso, LPA, APR;

- Честе измене прописа (пример – обрачун боловања и подношење документације за исте);

- Увођење додатних евиденција без доказане користи од употребе истих (пример ПОПДВ образац);

- Недовољно јасни закони чије тумачење је објашњавано великим бројем мишљења Министарства финансија.

2.2. Писмо и примедбе колегинице која је рачуновођа – још увек

Колегиница Светлана Говорушић послала нам је допис и своје примедбе које је доставила Министарству финансија.

„Поштовани,

Хвала Вам на томе што сте обавестили рачуновође о јавној расправи, а још више на датим објашњењима у вези са одредбама из Нацрта Закона о рачуноводству.

Детаљно сам прочитала све појединости из ваших чланака, и наравно да се слажем да има много тема које је потребно уредити на сасвим другачији начин.

Ипак, тренутно је за мене највећа мука део који одређује моје будуће „звање“.

Након скоро три деценије рада, поново осећам страх и несигурност, захваљујући повампирењу појединих структура нашег друштва. Поново, неко себи даје право да је Богом, „струком“ или чиме год, меродаван да одређује да ли могу да се бавим својим послом у будућности.

Не знам да ли сам закаснила са давањем примедба Министарству, данас сам их доставила. Шаљем Вам у прилогу.

Надам се да ће их неко прочитати, а можда и узети у обзир, мада је то „мрка капа“.

Рачуница је вероватно оно што ће их одредити за постојећи нацрт, наравно лепша за њих, а што нас оваквих неподобних буде што више, биће још лепша... само под једним условом: ако уопште одлучим да се и даље бавим овим послом, јер немам више воље да се борим са таквима, који су сунчане године удаљени од нас, од праксе, од живота.

Вероватно ћу, уколико се овакве одредбе усвоје, затворити агенцију и покушати да пређем границу у нади да ћу напољу успети да радим нешто (било шта), без страха да ће ми неко право на рад одузети ако се трудим.

Осећам дубоко стихове из песме Милана Ракића „Долап“ коју сте објавили.

Поздрављам Вас“

Рачуновођа – још увек (Светлана Говорушић)

1) Општи коментари и сугестије у односу на Нацрт закона као целину

Период за јавну расправу 12.08.–02.09.2019. о нацрту закона није добро одређен, јер је кратак, а у исто време се поклапа са периодом коришћења годишњих одмора.

Неопходно је период за јавну расправу померити на месеце септембар, октобар и новембар, да би се што више заинтересованих лица укључило у расправу.

2) Конкретан део Нацрта закона чију измену предлагате и Ваш предлог за измену

– Лица која воде пословне књиге и састављају финансијске извештаје – члан 15.

– Поверавање вођења пословних књига и састављања финансијских извештаја другом правном лицу, односно предузетнику и Регистар пружалаца рачуноводствених услуга – члан 16.

– Регистар пружалаца рачуноводствених услуга – члан 17.

– Упис у Регистар – члан 18.

– Брисање из регистра – члан 19.

– Професионална звања – члан 62.

Предлог за измену:

Брисање свих претходно наведених делова и чланова Нацрта, а узимање у обзир и унос у нови нацрт закона, одредаба чл. 14. и 15. из постојећег Закона о рачуноводству („Службени гласник Републике Србије”, бр. 62/13 и 30/18).

3) Образложење упућеног предлога за измену Нацрта закона

У тексту Образложења нацрта, наводи се:

„Крајњи циљ доношења новог Закона о рачуноводство је подизање нивоа квалитета финансијског извештавања у Републици Србији и усклађивање са најбољом међународном праксом у овој области.“

„Увођењем јасних услова за професионално пружање рачуноводствених услуга, ако и посебно јавног регистра пружалаца рачуноводствених услуга у Републици Србији, унапредити се квалитет ових услуга, с обзиром да ће правна лица и предузетници морати да имају најмање једно лице запослено са професионалним звањем у области рачуноводства или ревизије. Ова лица ће бити професионално обучена за вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја, уз обавезу похађања континуиране едукације како би то звање одржавали и били у могућности да на квалитетан и високо професионалан начин, уз поштовање Етичког кодекса пружају услуге трећим лицима.“

У самом Образложењу су циљеви и објашњења дати коришћењем „јаких“ речи, али испод тога се крије подела струке на подобне и неподобне.

Одређивање начина издавања дозвола за рад, додељивања професионалних звања и њихово одузимање, упис и брисање из регистра пружалаца услуга је све само не у циљу подизања нивоа квалитета услуга, а тек нема никакве везе са високим професионализмом и етиком.

Предлагачи а нарочито консултанци на пројекту, хоће да истакну да само они (1–3 организације) могу одлучити ко је професионалан и етичан да би имао право да ради на рачуноводственим пословима.

И то једино и ако сертификат стекне (или га је стекао), искључиво од истих тих организација. Зашто 1–3? Да не би личило на монопол, који ипак то јесте.

Одређивање на овај начин, ко је погодан и подобан да се бави рачуноводством је све само не етично. Ово је начин да поједине структуре остваре профит на неетичан начин, уценом.

Лично сам добро упозната са тиме како дискриминација и самовоља утичу на све аспекте рада и живота.

Након 26 година рада на пословима рачуноводства, са стеченим сертификатом за који сам похађала обуку и платила 600 DEM (што је значајна свота), а који ми је касније одузет због немогућности да се „континуирано едукујем“ (јер сам у једном периоду због породичних проблема била у тешкој финансијској ситуацији и нисам могла даље плаћати часописе и похађати семинаре), исти ти људи поново покушавају да жаре и пале, да поново одлучују о мом животу. Јер, заиста, ово је дубоко задирање у право на рад и зараду, не узимајући у обзир године искуства, небројене предате финансијске извештаје и пореске пријаве, испод којих се налази рад, тежак одговоран рад, уз напомену да немам у каријери нити један негативан записник, казну или неприхваћен извештај. Превише је ту труда уложено. Наравно да сам касније узела слободу да се претплатим на оне часописе и издања који ми пружају потребне информације, уз адекватан новчани износ, а не по сили закона.

Сада треба да се разликујем, у лошем контексту, и из ко зна којих разлога, од колега који тај посао обављају из радног односа у фирмама у којима раде у рачуноводству, а за које није предвиђено обавезно професионално звање.

Немогуће је постићи високо „професионално обучене“ рачуновође путем овакве обуке и „континуиране едукације“. Сваки професионални рачуновођа се обучава из дана у дан искуством, имплементирањем нових закона и уредби (које се срећом јавно објављују и нема потребе да их баш одређена група тумачи – за новац), и слободним избором сајтова и семинара које ће похађати, као и часописа које ће куповати.

Сматрам да би се применом чланова из Нацрта, ако се усвоје као закон (а за које сам навела да их треба брисати и задржати одредбе постојећег закона), извршила тешка дискриминација грађана по питању једнаких права на рад и зараду, чиме се крши Устав Републике Србије.

2.3. Примедбе Задруге рачуновођа „Конто“, Београд (Врачар)

Задруга рачуновођа „Конто“ послала нам је допис и своје примедбе које су доставили Министарству финансија.

„Поштовани,

Јуче је одржан округли сто у оквиру јавне расправе у вези са новим Законом о рачуноводству. Моје питање је првенствено било везано за сертификате. Закон се усклађује са ЕУ, а у истој тој ЕУ не постоје сертификати за рачуновође. На моје питање да ли у ЕУ постоје сертификати за рачуновође одговорено ми је да не постоје, али ето ми да би заштитили велика предузећа уводимо сертификате.

Ја сматрам да је то контрадикторно оправдање, јер сва велика предузећа имају своје књиговодство. При томе се уводи монопол оног који би издавао сертификате за рачуновође.

Ми смо јуче затражили продужење рока за јавну расправу јер је иста организована у време годишњих одмора. Лично имам сертификат за самосталног рачуновођу које је издало раније Југословенско удружење рачуновођа – ЈУР (сада Удружење рачуновођа и ревизора Србије – УРРС), а не СРРС. Осим тога, полагала сам испит и ишла на обуку за рачуновође на НУ Ђуро Салај. Мислим да је то моје лично право, као и право свих грађана Србије да одлучују где ће шта учити и студирати, а не да им неко одређује где ће се учланити и ко ће им дати диплому, поготову што таква правила не постоје у ЕУ.

Мислим да СРРС користи то што већина у Скупштини није обавештена и гласа, а не зна за шта гласа, што се могло видети и приликом расправе о Закону о заштити података о личности, који је ступио на снагу 21.08.2019. године, а првенствено га државни органи не примењују.

Ја нисам за то да било која интересна група добије могућност издавања сертификата. Ако се они већ уводе, требало би то омогућити некој другој образовној институцији као што су Економски факултет, Виша пословна школа и друге економске школе у Србији, па и ако би то мало дуже потрајало.

Мислим да бисмо тиме добили квалитетније рачуновође. Средства која су добијена из донације Швајцарске владе, како то „Привредни саветник“ наводи, могла би се утрошити за бесплатне едукације, а не да се ствара монопол и богате појединци.

Предложила сам још да се у закону спомену и задруге као пружаоци рачуноводствених услуга.

Одговорили су ми да су задруге правна лица као и привредна друштва и да не постоји сметња и да они могу да обављају рачуноводствене услуге.

Мислим да би закон у вези са тим требао да се позабави задругама јер оне функционишу на мало другачији начин од привредних друштва.

Требало би у закону појаснити појам књиговодства и рачуноводства са становишта пружаоца књиговодствених услуга и ослободити их обавезе бар убудуће примене Закона о спречавању прања новца и финансирања тероризма.

Требало би тај Закон о рачуноводству ускладити и са Законом о заштити података о личности, јер рачуновође обрађују податке и о личности које им налажу други закони. Ти исти подаци налазе се у АПР-у и у Пореској управи. Требало би Закон о рачуноводству ускладити и са свим другим законима који га тангирају, као што је Закон о финансирању политичких странака, Закон о задругама и др.

У наставку прилажемо образац на којем смо доставила примедбе Министарству финансија.“

1) Општи коментари и сугестије у односу на Нацрт закона као целину

С обзором на то да је кратки рок за јавну расправу дат за време годишњих одмора и да већина субјеката на које се односи није укључена како у изразу нацрта закона, тако и у јавну расправу, треба приступити темељној доради и исправци Нацрта Закона о рачуноводству, првенствено што циљ доношења закона и разлози за доношење закона који су наведени у образложењу и који су изнети на округлом столу негирају сами себе.

2) Конкретан део Нацрта закона чију измену предлагате и Ваш предлог за измену

Професионална звања у области рачуноводства

СТИЦАЊЕ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ЗВАЊА У ОБЛАСТИ РАЧУНОВОДСТВА И РЕВИЗИЈЕ ТРЕБА ВРАТИТИ У ОБРАЗОВНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ – ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ, ВИШЕ ШКОЛЕ КОЈЕ ИМАЈУ СМЕР ЗА ФИНАНСИЈЕ И РАЧУНОВОДСТВО – КАО ВИША ПОСЛОВНА ШКОЛА, ... СРЕДЊЕ ЕКОНОМСКЕ ШКОЛЕ **КРОЗ СИСТЕМ ДУАЛНОГ ОБРАЗОВАЊА И ДА ТО БУДЕ УСЛОВ ЗА ОБАВЉАЊЕ РАЧУНОВОДСТВЕНИХ ПОСЛОВА.**

За рачуновође које имају професионална звања организовати обавезну едукацију такође у образовним институцијама.

Тиме би се спречило стварање монопола и богаћење појединаца, а преко великог броја лица која обављају рачуноводствене послове.

Нацрт Закона о рачуноводству није јасан са становишта субјеката који могу обављати рачуноводствене послове, као што су задруге.

У Србији је много задруга које су се бавиле рачуноводственим пословима угашено првенствено због погрешног тумачења Закона о рачуноводству, јер је тумачено да задруге не могу да пружају те услуге, иако им је то претежна делатност.

Закон би укључивањем рачуновођа из задружног сектора у изразу нацрта закона могао да отклони многа погрешна тумачења.

Обвезници примене Закона

Наводи се да стамбене зграде нису обвезници примене закона. Стамбене зграде које имају приходе на тржишту предају пореске пријаве пореза на добит, па самим тим нису у потпуности изузете од закона. У овој области могао би више да се ангажује задружни сектор.

Честе измене прописа о рачуноводству

Контни план за друга правна лица не би требало укидати – у последњих 15 година неколико пута се укидао па поново уводио.

Усклађеност са другим законима

Закон о рачуноводству треба потпуно ускладити са свим другим законима пре усвајања. У вези са тим требало би организовати посебну јавну расправу која би обезбедила један квалитетан закон који би могао да буде примењив у дужем временском периоду.

3) Образложење упућеног предлога за измену Нацрта закона

Чланови Задруге рачуновођа „Конто“ своја професионална звања су стекли како код УРРС-а, тако и код СРРС. Задруга рачуновођа „Конто“ не фаворизује сертификате ни УРРС-а ни СРРС – сви чланови су равноправни.

У нацрту закона **УДРУЖЕЊЕ РАЧУНОВОЂА И РЕВИЗОРА СРБИЈЕ** се нигде не спомиње и ако је још увек активно друго правно лице.

УРРС доследно примењује наше законе и не издаје сертификате за професионална звања из рачуноводства од када је законска обавеза њиховог поседовања укинута.

ОВИМ НАЦРТОМ ЗАКОНА СЕ ПОТЦЕЊУЈУ ПРОФЕСИОНАЛНА ЗВАЊА СТЕЧЕНА КОД УРРС И УВОДИ СЕ МОНОПОЛ У ОБЛАСТИ РАЧУНОВОДСТВА И АКО ТО НИЈЕ У СКЛАДУ СА ДИРЕКТИВОМ ЕУ – НАПРОТИВ, У ЕУ КАКО ЈЕ И НАВЕДЕНО НА ОКРУГЛОМ СТОЛУ НЕ ПОСТОЈЕ СЕРТИФИКАТИ ЗА РАЧУНОВОЂЕ.

СУВИШНО ЈЕ КОМЕНТАРИСАТИ ШТА БИ БИО СТВАРНИ ЦИЉ ДОНОШЕЊА И УСВАЈАЊА ОВАКВОГ НАЦРТА ЗАКОНА.

АКО СЕ УВОДЕ СЕРТИФИКАТИ ТРЕБА ДА БУДУ НА ДОБРОВОЉНОЈ ОСНОВИ И ДА ОМОГУЋЕ ГРАЂАНИМА ДА СВОЈА ПРОФЕСИОНАЛНА ЗВАЊА СТЕКНУ КОД ПРВЕНСТВЕНО ОБРАЗОВНИХ ИНСТИТУЦИЈА ИЛИ УДРУЖЕЊА ЗА КОЈА ОНИ СМАТРАЈУ ДА СУ НАЈБОЉА.

ПРИ ТОМЕ ОВДЕ НЕ ТРЕБА ПОТЦЕЊИВАТИ НИ ПРОФЕСИОНАЛНА ЗВАЊА СТЕЧЕНА КОД ПРИВРЕДНОГ САВЕТНИКА, ЦЕНТРА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ БУРО САЛАЈ, УНИВЕРЗИТЕТА ЗНАЊЕ, НУ БОЖИДАР АЦИЈА И ДР.

РАЧУНОВОЂЕ СА ДУГОГОДИШЊИМ ИСКУСТВОМ, СА ОДГОВАРАЈУЋИМ СТРУЧНИМ ОБРАЗОВАЊЕМ СТЕЧЕНИМ НА ОБРАЗОВНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА У СРБИЈИ И ПОРЕД ТОГА ПОЛОЖЕНИМ СТРУЧНИМ ИСПИТОМ НА БИЛО ОД КОЈИХ НАВЕДЕНИХ ИНСТИТУЦИЈА НЕ ПОДРЖАВАЈУ ОВАКАВ НАЦРТ ЗАКОНА О РАЧУНОВОДСТВУ.

ЗАКОН МОЖЕ ДА СЕ УСВОЈИ АЛИ ВЕРОВАТНО НЕ БИ БИО ПРИМЕЊИВ У СРБИЈИ У НЕКОМ ДУЖЕМ ПЕРИОДУ И ЗБОГ ТОГА БИ СЕ МОРАО ПРОМЕНИТИ.

2.4. Примедбе и предлози Државне ревизорске институције

Добили смо примедбе и предлоге Државне ревизорске институције – ДРИ на Нацрт Закона о рачуноводству из којих се види да ова институција подржава захтеве СРРС да им се додели монополски положај за сертификавање рачуновођа. **Они иду и даље од тога и предлажу да сви рачуновође (и они који обављају послове као запослени у привредним друштвима) морају да имају сертификат о „професионалном звању“ који издаје СРРС**, што се види из њиховог предлога за измену члана 15. Нацрта Закона о рачуноводству. Тај став образложен је познатом мантром којом се служи и Министарство финансија, која гласи: **„Овим би се унапредио квалитет финансијског извештавања обвезника и позитивно утицало на интегритет професионалних рачуновођа“**.

Ова Институција по Закону о државној ревизорској институцији је самосталан и независни државни орган, који по потреби може да **пружа стручну помоћ Скупштини, Влади Републике Србије и другим државним органима о појединим значајним мерама и важним пројектима, на начин којим се не умањује независност те Институције**. Међутим, поставља се питање да ли председник Савета ДРИ као највећег органа те Институције, уз чију сагласност је дат наведени предлог, поштује начело независности ако држи комерцијална саветовања за рачун СРРС који није државни орган и на тим саветовањима се представља као председник ДРИ, па тиме долази и у сукоб интереса, јер је истовремено и члан тог СРРС и користи положај председника Савета ДРИ да лобира да СРРС добије јавна овлашћења за сертификавање свих рачуновођа у Србији независно од тога да ли су запослени као рачуновође у привредном друштву или те послове обављају као предузетници и оснивачи привредних друштава за пружање рачуноводствених услуга.

Оглас о саветовању објављен на сајту СРРС <http://www.srrs.rs/> и у часопису „Рачуноводствена пракса“, бр. 17/2019.

САВЕЗ РАЧУНОВОЂА
И РЕВИЗОРА СРБИЈЕ

XVII САВЕТОВАЊЕ ЗА КОРИСНИКЕ ЈАВНИХ (БУЏЕТСКИХ) СРЕДСТАВА

19-21. септембар 2019, Златибор, хотел "Палисад"
(18. септембар – регистрација и смештај учесника, коктел добродошлице)

ПРЕДАВАЧИ

• **др Душко Пејовић**, председник Државне ревизорске институције

- Ана Тешић, в.д. помоћник министра финансија
- Верица Петковић, начелник одељења буџетске инспекције
- Бојана Потежица, експерт у области радних односа, плата/зарада и других примања запослених
- Тамара Микић, виши саветник у Републичкој комисији за заштиту права у поступцима јавних набавки

25% попушта на 4 и више учесника

	за 1-3 учесника	за 4 и више учесника
Претплатници Рачуноводствене праксе и корисници BizniSoft рачуноводственог софтвера	13.900	10.425
Остали учесници	19.900	14.925

Именик објављен на сајту СРРС <http://www.srrs.rs/>

ИМЕНИК ПРОФЕСИОНАЛНИХ РАЧУНОВОЂА, ИМАОЦА ЛИЦЕНЦЕ О ПРОФЕСИОНАЛНОЈ ОСПОСОБЉЕНОСТИ ЗА 2019.

ОВЛАШЋЕНИ ЈАВНИ РАЧУНОВОЂА

Р.бр.	Бр. чл. карте	Име и презиме	Место
1.
2.
36.	000144	Пејовић Душко	11000 Београд
....
56.	000081	Шкобић Перо	11000 Београд
57.	000173	Шкобић Тања	11070 Нови Београд
58.	000075	Шкобић Зоран	11000 Београд

Напомена: Да би нумерација чланова остала иста у електронском и штампаном издању, чланови додати након изласка из штампе *Именика професионалних рачуновођа, имаоца лиценце о професионалној оспособљености за 2019*, додају се на крај списка свог звања.

Према законом прописаним начелима самосталности и независности ДРИ, председник највећег органа те Институције је у сукобу интереса, пре свега због обављања комерцијалних делатности за рачун приватних удружења, као и због очигледног сукоба интереса због лобирања да то удружење чији је он члан добије већа законска овлашћења, чак и од оних која су предвиђена нацртом закона. Због тога би Агенција за борбу против корупције требало да испита да ли је председник Савета ДРИ у сукобу интереса због ангажовања на држању

комерцијалних семинара за рачун СРРС чији је члан, и да ли је у сукобу интереса када званично у име ДРИ предлаже да удружење чији је члан добије јавна овлашћења већа од оних која су предлагачи закона укључили у Нацрт Закона о рачуноводству, као и да ли је у сукобу интереса што ДРИ часописе и другу литературу набавља од СРРС чији је он члан и под којим условима.

У наставку су примедбе и предлози ДРИ достављени на предвиђеном обрасцу Министарству финансија на Нацрт Закона о рачуноводству.

1) Општи коментари и сугестије у односу на Нацрт закона као целину

Нема општег коментара

2) Конкретан део Нацрта закона чију измену предлагате и Ваш предлог за измену

– Државна ревизорска институција предлаже измену Нацрта закона о рачуноводству тако да члан 9. став 3. гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, фактура (рачун) као рачуноводствена исправа у смислу овог закона саставља се и доставља правним лицима и предузетницима у електронском облику и мора бити оверена од стране одговорног лица које својим потписом или другом идентификационом ознаком (утврђеном општим актом којим правно лице, односно предузетник, уређује рачуноводство) потврђује њену веродостојност.“

– Државна ревизорска институција предлаже измену Нацрта закона о рачуноводству, тако да члан 15. гласи:

„Правно лице, односно предузетник општим актом уређује школску спремност, радно искуство и остале услове за лице које је одговорно за вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја.“

Лице коме правно лице, односно предузетник повери вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја мора имати професионално звање у области рачуноводства или ревизије, које је стечено код професионалне организације чланице Међународне федерације рачуновођа.

Лице коме је поверено вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја не може бити лице које је правоснажно осуђено за кривична дела против права по основу рада, привреде, имовине, правосуђа, прања новца, финансирања тероризма, правног саобраћаја и службене дужности.“

– Државна ревизорска институција предлаже измену Нацрта закона о рачуноводству, тако да члан 43. гласи:

„Финансијске извештаје усваја скупштина или други надлежни орган правног лица, односно предузетник.“

Законски заступник, орган управљања и надзорни орган правног лица и лице коме је поверено вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја у складу са законом, односно предузетник, као и одговорно лице из члана 15. овог закона, односно одговорно лице из члана 16. став 4. овог закона, делујући у оквиру надлежности које су им законом и интерном регулативом правног лица односно предузетника додељени, **колективно су одговорни за истинито и поштено приказивање:**

1) годишњег финансијског извештаја, извештаја о пословању и, уколико се припрема одвојено, извештаја о корпоративном управљању; и

2) консолидованог финансијског извештаја, консолидованог извештаја о пословању и, уколико се припрема одвојено, консолидованог извештаја о корпоративном управљању.“

Финансијске извештаје потписују законски заступник правног лица, односно предузетник и лице коме је поверено вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја.“

– Државна ревизорска институција предлаже измену Нацрта закона о рачуноводству, тако да се у члану 44, после става 10, додаје нови став 11. који гласи:

„Правно лице може да поднесе захтев за замену финансијских извештаја који је јавно објављен у Регистру финансијских извештаја, ако је финансијске извештаје кориговало на основу извршене ревизије финансијских извештаја од стране Државне ревизорске институције. Кориговане финансијске извештаје заједно са ревизорским извештајем Државне ревизорске институције правно лице може да поднесе најкасније до истека наредне године у односу на годину на коју се тај извештај односи.“

У члану 44. Нацрта закона о рачуноводству, досадашњи став 11 постаје став 12 и мења се тако да гласи:

„Форму и садржину захтева из ст. 10. и 11. овог члана прописује Агенција“

У члану 44. Нацрта закона о рачуноводству, досадашњи став 12. постаје став 13, а досадашњи став 13. постаје став 14.

– Државна ревизорска институција предлаже измену Нацрта закона о рачуноводству да члан 45. гласи:

„Правна лица и предузетници дужни су да, уз редовне и консолидоване годишње финансијске извештаје из члана 44. овог закона, доставе Агенцији:

1) одлуку о усвајању редовног, односно консолидованог годишњег финансијског извештаја; и

2) годишњи извештај о пословању, односно консолидовани годишњи извештај о пословању у складу са овим законом.“

Правна лица и предузетници који имају обавезу ревизије финансијских извештаја у складу са законом којим се уређује ревизија, дужна су да, поред документације из става 1. овог члана, Агенцији доставе ревизорски извештај, који је састављен у складу са законом и Међународним стандардима ревизије, уз који се прилажу финансијски извештаји који су били предмет ревизије.

Правна лица код којих је Државна ревизорска институција вршила ревизију финансијских извештаја у складу са законом којим се уређује Државна ревизорска институција, дужна су да Агенцији доставе ревизорски извештај Државне ревизорске институције, уз који се прилажу финансијски извештаји који су били предмет ревизије.

Правна лица и предузетници који имају обавезу ревизије финансијских извештаја у складу са

законом којим се уређује ревизија документацију из става 1. овог члана, заједно са ревизорским извештајем достављају најкасније до:

1) 30. јуна наредне године за редовне годишње финансијске извештаје; и

2) 31. јула наредне године за консолидоване годишње финансијске извештаје

Изузетно од става 4. овог члана, правна лица која имају обавезу ревизије финансијских извештаја у складу са законом којим се уређује ревизија, у години у којој ревизију њихових финансијских извештаја обавља Државна ревизорска институција, **могу, уместо ревизорског извештаја у складу са законом којим се уређује ревизија, Агенцији да предају извештај о ревизији Државне ревизорске институције, до 30. септембра текуће године у којој су предали финансијски извештај који је предмет ревизије.**

Обвезник може да захтева измену јавно објављене документације и посебних података из ст. 1. и 2. овог члана, подношењем захтева за замену јавно објављене документације и посебних података на обрасцу прописаном од стране регистратора Регистра финансијских извештаја, сагласно одредбама закона који регулише рад Агенције.“

3) Образложење упућеног предлога за измену Нацрта закона:

Члан 9.

Рачуни (фактуре) које се достављају физичким лицима за комуналне услуге, утрошену електричну енергију, гас и слично, није могуће великом броју физичких лица достављати у електронском облику.

Члан 15.

Овим би се унапредио квалитет финансијског извештавања обвезника и позитивно утицало на интегритет професионалних рачуновођа.

Члан 43.

Овим би се унапредио квалитет финансијског извештавања обвезника и позитивно утицало на интегритет професионалних рачуновођа.

Члан 44.

Овим би се унапредио квалитет финансијског извештавања корисника јавних средстава и позитивно утицало на квалитет ревизије њихових финансијских извештаја коју врше друштва за ревизију.

Члан 45.

Овим би се унапредио квалитет финансијског извештавања корисника јавних средстава и позитивно утицало на квалитет ревизије њихових финансијских извештаја коју врше друштва за ревизију, и смањили би се трошкови субјекта која има обавезу ревизије финансијских извештаја у складу са законом којим се уређује ревизија, у години у којој ревизију њихових финансијских извештаја обавља Државна ревизорска институција.

3. Добијена писма претплатника у вези са Нацртом Закона о рачуноводству

Путем мејла добили смо више писама подршке наших претплатника на ангажовању за измене нацрта Закона о рачуноводству. Због ограниченог простора у наставку објављујемо два краћа дописа.

3.1. Писмо претплатника из фирме „ХУ“ из Земуна

„Поштовани,

Пре него поставим питање, морам да кажем да Вас апсолутно подржавам у Вашим ставовима у вези са Нацртом Закона о рачуноводству (од неуставности до деградације рачуноводствене струке и особља које ради ове послове, а нарочито после јучерашњег тзв. Webinara у организацији једне консултантске куће из Београда). Укратко речено – човек не може да верује шта је тамо чуо, као ни са каквим нивоом обраћања и образложења је њихов представник бранио Законске предлоге и истовремено чињеницу коју је предавач изнео да су му из министарства одбили најмање 30-ак предлога које је Конзорцијум предлагао као решења за уградњу у текст закона. Ако смо на тобожњем путу у ЕУ, а тамо лиценце ни професионална звања за послове рачуноводства нису прописана као обавезна, чему онда лиценцирање код нас, које ће сутра бити ван снаге када постанемо чланица ЕУ (или можда никад нећемо, па ови из МФ то већ знају), и зашто монополски положај, ... итд, итд, ... до сутра би се могла постављати питања и дилеме.

Питање: Каква је судбина и статус Ваших писаних примедби на текст закона, да ли добијате званично образложење зашто предлог тај и тај није прихваћен или Вам се само каже ништа од тога? Јасно је да је и због краткоће интервала јавне расправе овај Закон већ усвојен (бахатост предлагача и скупштинске већине), а ово је сад само привид јавне расправе да би се после рекло шта хоћете? Је ли била јавна расправа!?, ... била је, ... али само формално. Молимо Вас да публикујете Ваше писане предлоге и примедбе на текст Закона јер ће он сигурно кад тад морати бити мењан.“

3.2. Писмо анонимног „забринутог“ рачуновође

„Поштовани,

Обраћам Вам се поводом Вашег писања, а у вези са предлогом новог Закона о рачуноводству и освртањем на квази удружење (које се налази у „приватном“ власништву).

Квази удружење служи за богаћење генералног секретара (и уже породице) уз помоћ људи из органа удружења које је годинама селективно бирао како би могао да спроводи послове који су искључиво њему од личне користи, користећи удружење као сопствену ризницу.

У прилог овој тврдњи иде то што се удружење већ неко време не бави струком и положајем рачуновођа већ се бави издавањем и продајом некретнина.

Продајом имовине удружења генерални секретар откупио је сопствене уделе у фирми у којој је уједно и генерални директор са одређеним процентом удела. Наравно, цену је сам понудио а преко марионета из органа управљања и прихватио.

Ово све проистиче из сазнања од људи блиских његовим сарадницима. А увидом у АПР и променом власничке структуре тачност тврдњи се не доводи у питање.

Помоћ као струци нам је преко потребна а самим тим и издавање лиценци оваквог удружења само би била фарса и прикривање радњи генералног секретара.

Забринути рачуновођа.“

Упозорење изнето у наведеном писму је само потврда о деценијским симулованим пословима и манипулацијама генералног секретара СРПС у вези са оснивањем и пословањем предузећа „Рачуноводство“ д.о.о. То предузеће основао је генерални секретар СРПС 1997. године (на основу фалсификованих докумената), тако што је преносом имовине СРПС удео Савеза у капиталу тог предузећа износио 41,9%, а генералног секретара и других чланова 58,1%. Остварена добит у том предузећу распоређивана је само генералном секретару и другим члановима (без плаћања пореза

на дивиденду јер није исплаћивана дивиденда), али не и на СРПС, па је на тај начин удео СРПС спао на 24% а генералног секретара и других чланова повећан је на 76%.

Решењем АПР-а БД 40919/2019 од 24.04.2019. године регистрована је промена уписа капитала СРПС на основу извршеног откупа удела у предузећу „Рачуноводство“ д.о.о., тако што је генерални секретар као законски заступник СРПС, продао том Савезу свој удео у предузећу „Рачуноводство“ д.о.о. у којем је, такође, директор и законски заступник. Продата номинална вредност удела генералног секретара износила је према подацима АПР-а 3.478.455,71 динара, односно 8,66%, али се не зна колику је цену сам себи испатио за продати удео. Ово је школски пример сукоба интереса у том квази удружењу (чланици ИФАС), јер је исто лице једини законски заступник у СРПС и у повезаном предузећу „Рачуноводство“ д.о.о., у којем после откупа удела од његових чланова СРПС има већински удео. У овом случају порески орган требало би да испита да ли је генерални секретар на извршену продају удела Савезу поднео пореску пријаву за порез на капитални добитак јер је **у том случају пореска основица укупно уговорена цена, односно тржишна цена коју утврђује порески орган ако оцени да је уговорена цена мања од тржишне**, с обзиром на то да је набавна вредност стеченог удела у „Рачуноводство“ д.о.о. једнака 0 (нули), јер је удео стечен без накнаде, односно набавна цена продатог удела је нула, јер је плаћен нула динара том предузећу.